

el Periòdic BUSINESS

L'ACTUALITAT ECONÒMICA DEL PRINCIPAT

Pere Brachfield
Pàg ► 2

La nova Llei de creació i creixement d'empreses

Alberto Gil
Pàg ► 3

La lluita dels residents fiscals contra la discriminació a l'estranger

Jaime Mesas
Pàg ► 3

Consultori fiscal

Credit Suisse, el nou Lehman?

Albert Borràs Reñé

Portfolio Manager

El primer dilluns d'aquest mes, el mercat suís va obrir amb una notícia força desoladora: les accions de Credit Suisse, una de les principals entitats de banca privada del món, es desplomaven quasi un 11%. El motiu? El *Financial Times* informava que alts executius del banc estaven en conversacions amb els seus principals clients per tranquil·litzar-los enmig de la creixent preocupació per la salut financera de la firma.

Aquesta caiguda va venir acompanyada d'una forta ampliació dels CDS (*Credit Default Swap*) situant-se en 350 pb i superant el pitjor nivell de Credit Suisse viscut durant la crisi financera del 2008. Sumat a això, les accions de la companyia encadenen una forta devaluació, perdent ja un 60% en lo que portem d'any i un 80% des dels nivells de 2018.

Però com un dels bancs més importants i vaixell insígnia del sistema bancari suís ha pogut arribar a una situació

tan precària? Molts atribueixen l'origen dels mals als continus problemes de governança i a la cultura corporativa que incentivava el risc sense mesura per tal d'obtenir resultats. El que fora conseller delegat de l'entitat entre 2015 i principis de 2020, Tidane Thiam, va resumir la situació a meitat del seu mandat amb una premonició que no s'ha acabat complint: «El banc serà molt rendible un cop liquidi i deixi ennere operacions indesitjables que no hauríem d'haver realitzat».

L'any següent es va veure embolicat en un escàndol d'espionatge a un antic empleat per la qual cosa va haver de dimidir. Thomas Gottstein li va prendre el relleu a les albrors de l'esclat de la pandèmia de la Covid-19 amb la missió d'estabilitzar el banc. Lluny d'aconseguir redreçar el rumb, en aquest lapse de quatre mesos tot va anar a pitjor malgrat els intents per reduir les seves grans posicions de risc. De sobte, a principis de 2021, Credit Suisse es va veure arrossegat per les fallides de Greensill i Archegos, dos grans clients de l'entitat que li generaven centenars de milions en comissions.

La caiguda de la gestora australiana Greensill Capital va provocar unes pèrdues directes de 1.600 milions d'euros.

Passa a la pàgina següent

Pàg ► 4

Andbank amplia el seu pla d'estalvi energètic per reduir el consum com a mínim un 15%

L'entitat, compromesa amb Andorra, no encendrà els llums de Nadal que envolten l'edifici

Pàg ► 4

Més de 150 persones al d'Andblockchain sobre oportunitats de negoci

Andorra compta amb dos anys de marge abans que la Unió Europea també tingui una legislació similar

Pàg ► 4

Previsió d'ingrés de 5,8 milions d'euros amb l'encunyació d'euros

El cost de la producció d'aquestes monedes s'eleva a 909.471 euros

Pàg ► 4

Govern regula els auditors de comptes amb un registre de pagament

Amb aquesta mesura es pretén donar-los rellevància, rigor i transparència

Pensada amb el cap, feta amb el cor

Nova targeta solidària Andbank

Podràs donar una part de tu a una bona causa, perquè el 25 % de la comissió d'emissió i manteniment anirà destinat a l'hospital Sant Joan de Déu.

A més, gaudiràs de tots els avantatges de les nostres targetes, com ara els descomptes en benzineres o les nostres assegurances.

A benefici de:
SJD Sant Joan de Déu
Barcelona · Hospital

ANDBANK /
Private Bankers

Ve de la pàgina anterior

ros per a Credit Suisse i un corralito de fons de clients valorat en 10.000 milions que s'estendran fins 2026 en diferents procediments judicials. Sense temps per respirar, la fallida del family office Archegos Capital Management, de Bill Hwang, va provocar una liquidació massiva de posicions en borsa valorada en 20.000 milions de dòlars, generant una pèrdua de 5.500 milions a Credit Suisse, que era un dels seus bancs de capçalera, i que va trigar més en reaccionar que la resta de creditors. La guerra d'Ucraïna i les sancions sobre Rússia s'han convertit en l'última plaga que també ha contagiada al banc des del març amb la sortida dels seus clients oligarques i la liquidació de les operacions russes.

Tots aquests escàndols, sumats al

mal funcionament de la seva banca d'inversió, van portar a Credit Suisse a presentar unes pèrdues de 1.900 milions d'euros en el primer semestre de l'any, la qual cosa va comportar la dimissió de Thomas Gottstein, que va ser substituït per Ulrich Körner, anterior director de la gestora del banc i expert en processos de reestructuració.

El nou conseller delegat diu tenir un pla per superar anys d'escàndols. Segons les seves pròpies paraules, el banc pretén prendre «mesures per reforçar la franquícia de gestió de patrimoni, transformar el banc d'inversió en un negoci bancari lleuger en capital i més centrat en els mercats, avaluar les opcions estratègiques per al negoci de productes titulitzats, el que inclou l'atracció de capital de tercers, així com reduir la base de costos absoluta per sota dels 15.800 milions d'euros a mig termini».

ros a mig termini».

En aquesta línia, el banc està explorant la venda de la seva divisió de productes titulitzats, de la unitat de gestió patrimonial a l'Amèrica Llatina, excloent Brasil, i està considerant eliminar al voltant de 5.000 llocs de treball, aproximadament 1 de cada 10, com a part de la campanya de reducció de costos.

Per calmar les aigües, Koerner va enviar un memoràndum en el qual afirmava que el banc comptava amb una sòlida base de capital i una forta posició de liquiditat, fins i tot quan la cotització de les seves accions es desplomava. Un segon memoràndum, segons *The Wall Street Journal*, deia que Credit Suisse té un coixí de capital de quasi 100.000 milions de dòlars, amb actius líquids d'alta qualitat propers als 238.000 milions de dòlars comuni-

cats a juny.

El mercat, tot i això, no està totalment convençut que l'entitat tingui suficient capital. Diversos analistes afirmen que el banc podria necessitar recaptar entre 4.000 i 6.000 milions d'euros més, tant per finançar qualsevol reestructuració que s'estigui portant a terme, com per a proporcionar coixins de seguretat contra les tensions de capital. Totes aquestes possibles línies d'actuació seran desvetllades en la presentació del nou pla estratègic previst pel proper 27 d'octubre.

Els inversors, mentrestant, realitzen analogies entre aquesta situació i la fallida del banc d'inversió nord-americà Lehman Brothers al 2008. Per la nostra part, creiem que la comparativa dista molt de ser similar, ja que els nivells de solvència exigits a la banca europea (Basilea III) són molt superiors als que

s'exigien abans de la crisi financera.

En segon lloc, a diferència de Lehman, Credit Suisse és un banc sistemímic pel país transalpí amb milers de petits estalviadors en el seu balanç. La seva caiguda provocaria un efecte en cadena que arrossegaria a la fallida a moltes altres empreses i particulars del país, i en un escenari així creiem que el Banc Central de Suïssa sortiria al seu rescat (la doctrina *Too Big To Fail*), com ha fet en els últims anys, per exemple, el govern alemany amb el Deutsche Bank.

En qualsevol cas, aquest «cercle viciós» de venda d'actius, disminució de costos i possibles injeccions de capital són mesures que trigaran anys a donar els efectes desitjats, de manera que el banc continuarà envoltat en aquest núvol d'incerteses durant un llarg període de temps.

La nova Llei de creació i creixement d'empreses

Pere Brachfield

@PereBrachfield

Soci director de Brachfield & Asociados Abogados

El dia 29 de setembre de 2022, la nova Llei 18/2022, de 28 de setembre, de creació i creixement d'empreses –més coneguda com Llei «Crea i creix»– va ser publicada al Boletín Oficial del Estado, ja que el 22 de setembre va concloure el tràmit parlamentari per a l'aprovació d'aquesta llei, que va entrar en vigor als 20 dies de la seva publicació al BOE, a excepció del capítol V que ho farà a partir del 10 de novembre de 2022, i de l'article 12, relatiu a la facturació electrònica entre empresaris i professionals, que produirà efectes per als empresaris i professionals la facturació anual dels quals sigui superior a vuit milions d'euros a l'any d'aprovar-se el desenvolupament reglamentari. Per a la resta dels empresaris i professionals, aquest article produirà efectes als dos anys d'aprovar-se el desenvolupament reglamentari. L'entrada en vigor de l'article 12 està supeditada a l'obtenció de l'exempció comunitària als articles 218 i 232 de la Directiva 2006/112/CE del Consell, de 28 de novembre de 2006, relativa al sistema comú de l'impost sobre el valor afegit. Els objectius principals de la Llei de Creació i Creixement d'Empreses són facilitar la creació d'empreses, reduir obstacles regulatoris, lluitar contra la morositat interempresarial i impulsar el creixement i expansió de les empreses, en particular de les pimes.

El motiu que va impulsar al Govern a presentar el Projecte de llei de creació i creixement d'empreses al desembre de 2021 va ser que el Consell de ministres va aprovar el 27 d'abril de 2021 el Pla de Recuperació, transformació i resiliència espanyol. Aquest pla està emmarcat dins dels plans nacionals que han elaborat els 27 Estats membres de la Unió Europea per acollir-se al Pla de Recuperació per Europa Next Generation EU, i va ser elaborat en compliment del Reglament (UE) 2021/241 del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de febrer de 2021, pel qual s'estableix el Mecanisme de Recuperació i Resiliència (Diari Oficial de la

Unió Europea de 18.02.2021).

El Pla de Recuperació incorpora una important agenda d'inversions i reformes estructurals, que s'interrelacionen i retroalimenten per assolir quatre objectius transversals: avançar cap a una Espanya més verda, més digital, més cohesionada des del punt de vista social i territorial, i més igualitària.

El primer eix reforça la inversió pública i privada per reorientar el model productiu, impulsant la transició verda, la descarbonització, l'eficiència energètica, el desplegament de les energies renovables, l'electrificació de l'economia, el desenvolupament del emmagatzematge d'energia, l'economia circular, les solucions basades en la natura i la millora de la resiliència de tots els sectors econòmics.

El segon eix, en línia amb l'estratè-

gia digital europea i l'Agenda España Digital 2025, fixa el full de ruta per accelerar una transició digital humanista a Espanya, a través d'inversions i reformes que potenciïn les infraestructures, competències i tecnologies necessàries per a una economia i una societat digital. Atesa la seva naturalesa transversal, la transformació digital es desplegarà mitjançant el conjunt del Pla: des de l'agenda urbana a l'educació; des de l'agricultura al turisme; des de la indústria a la mobilitat; des de la modernització de l'Administració pública fins la nova economia de les cures.

El tercer eix promou la cohesió social i territorial d'Espanya, mitjançant el reforç de l'Estat del benestar, del sistema educatiu, l'impuls de l'ocupació de qualitat, un sistema fiscal just, i amb mesures específicament orien-

tades a abordar el repte demogràfic i a brindar oportunitats a les pròximes generacions.

El quart eix se centra en la igualtat de gènere, especialment a través de mesures transversals orientades a elevar la taxa d'ocupació femenina, a millorar, enfortir i reorganitzar el sistema de cures de llarga durada, a elevar el potencial educatiu, la igualtat d'oportunitats i a reduir la bretxa salarial.

Aquests quatre eixos orienten les 10 polítiques palanca que determinen l'evolució futura del país: des de l'agenda urbana, la lluita contra la despoblació i el desenvolupament de l'agricultura, fins a la modernització i el reforç del sistema fiscal i de pensions, passant per la resiliència d'infraestructures i ecosistemes, la transició energètica, la modernització de l'Administració, del teixit industrial i de la pime, així com la recuperació del turisme, l'aposta per la ciència i el reforç del Sistema Nacional de Salut, l'impuls de l'educació i la formació professional continua, el desenvolupament de la nova economia de les cures, les noves polítiques públiques del mercat de treball o l'impuls de la indústria de la cultura i l'esport.

El Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència incorpora una sèrie de reformes i inversions de caràcter horitzontal, orientades a facilitar la creació d'empreses, el seu creixement i reestructuració, així com a seguir impulsant els importants processos d'augment de productivitat mitjançant la inversió productiva, internacionalització i la innovació. Així, s'aborden reformes normatives per millorar el clima de negocis i impulsar l'emprenedoria, incloent una nova Llei de creació, creixement i adaptació empresarial que elimini obstacles al creixement, redueixi la morositat, impulsi el desenvolupament dels mercats de capitals que permetin millorar l'accés al finançament empresarial, elimini traves administratives i millori el funcionament del mercat interior, la modernització de la justícia i la reforma del marc concursal per agilitzar els processos de reorganització d'empreses, i una Llei d' startups. A més, es reforçaran els instruments de coordinació amb les comunitats autònomes per a la millora regulatòria, per a la bona articulació del marc normatiu i la pràctica administrativa.

A més, acompanyant els canvis normatius, es reforçaran els instruments financers de suport a l'emprenedoria, mitjançant, entre d'altres, un nou fons NEXT TECH públic-privat de capital risc per recolzar el creixement de les startups en tecnologies disruptives a través de l'ICO, la reforma i l'augment de l'eficàcia mitjançant explotació de

sinergies entre les diferents xarxes d'oficines existents, tant de l'Estat com autonòmiques i locals, per donar suport a les empreses sobre el terreny i la creació d'una Oficina Nacional d'Emprenedoria, un portal únic perquè els emprenedors accedeixin als instruments d'ajuda.

Una de les polítiques palanca més importants incloses al citat pla és la palanca V: «Modernització i digitalització del teixit industrial i de la pime, recuperació del turisme i impuls a una Espanya nació emprenedora», perquè la que es preveu un ambiciós programa d'inversions i reformes estructurals mitjançant l'establiment d'un marc jurídic adequat que impulsi la creació d'empreses i fomenti el seu creixement a través de la millora regulatòria, l'eliminació d'obstacles a les activitats econòmiques, la reducció de la morositat comercial i el suport financer al creixement empresarial. Així doncs, en termes agregats, l'ocupació generada amb el pla podria superar els 800.000 llocs de treball al cabo del període d'execució del pla, que equivaldria a uns 12 llocs de treball per cada milió d'euros invertit. Les polítiques més intensives en creació d'ocupació són les relacionades amb la palanca V.

La Llei conté mesures adreçades a dotar de major agilitat i flexibilitat a les empreses en totes les fases del seu cicle vital, i assolir així millores en la productivitat i resiliència del teixit empresarial espanyol, especialment de les pimes. Així, es preveuen mesures per facilitar la creació d'empreses, millorar la regulació i eliminació d'obstacles a les activitats econòmiques, incorporar mesures per a la lluita contra la morositat comercial, facilitar l'accés al finançament mitjançant un règim jurídic de les plataformes de finançament participatiu i impulsor, i millorar la inversió col·lectiva i el capital risc.

L'article 1, Objecte de la Llei, estableix que aquesta llei té per objecte la millora del clima de negocis impulsant la creació i el creixement empresarial a través de l'adopció de mesures per agilitzar la creació d'empreses; la millora de la regulació i l'eliminació d'obstacles al desenvolupament d'activitats econòmiques; la reducció de la morositat comercial, i la millora de l'accés a finançament. D'aquí que les mesures de la Llei «Crea i creix» es poden classificar en quatre grups. En primer lloc, les mesures encaminades a facilitar la creació d'empreses; en segon lloc, les que pretenen afavorir el creixement de les empreses mitjançant la millora de la regulació i eliminació d'obstacles a les activitats econòmiques; en tercer lloc, les que volen combatre la morositat interempresarial, i en quart lloc, les que faciliten l'accés al finançament.

La lluita dels residents fiscals contra la discriminació a l'estranger

Alberto Gil

Advocat Soci a Cases & Lacambra

Els residents fiscals andorrans amb interessos econòmics a l'estranger i, particularment a Espanya –país amb vincles econòmics més estrets amb el Principat– sovint veuen com el tractament fiscal de les seves rendes i del seu patrimoni és més desfavorable que el que obtenen els residents –i també els residents d'estats membres de la Unió Europea–.

L'eliminació d'aquestes restriccions és una tasca lenta i generalment costosa que es pot abordar des del dret intern, a través de la impugnació de les autoliquidacions tributàries i el posterior plantejament d'una qüestió prejudicial al Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE), o a través del dret comunitari, mitjançant la presentació d'una denúncia a la Comissió Europea per infracció del Dret comunitari. En ambdues situacions, el cas pot acabar al tribunal comunitari amb seu a Luxemburg, les decisions del qual poden tenir impacte a Andorra, tot i no ser un estat membre de la Unió Europea (UE). La lliure circulació de capitals és una llibertat fonamental que aplica als moviments de capitals entre estats membres, però també entre estats membres i tercers estats.

Un cas d'èxit va ser la modificació de la normativa espanyola de l'impost sobre successions i donacions arran d'una sentència del TJUE de setembre del 2014 i d'una altra del Tribunal Suprem de febrer del 2018. Fins aleshores, tant les successions amb causants o causahavents residents a Andorra es regien per la normativa estatal, de tal manera que els causahavents –residents o no– es veien privats d'aplicar

la normativa autonòmica –més favorable i amb més bonificacions i exempcions, en algunes comunitats com Madrid de fins el 99%–. Aquestes dues sentències i la posterior modificació normativa van permetre al contribuïent optar per l'aplicació de la normativa autonòmica en aplicació de la mencionada llibertat de circulació de capitals. Així mateix, van obrir la porta a que molts residents poguessin sol·licitar la devolució dels impostos ingressats en excés.

En l'actualitat encara resten, però, algunes situacions que impliquen discriminacions de tracte a residents no comunitaris i que són objecte de lluita judicial.

Rendiments derivats de l'arrendament de béns immobles situats a Espanya, titularitat de residents fiscals a Andorra

Mentre que els residents a estats membres de la UE tributen un 19% sobre el rendiment net (ingressos menys despeses), els resident al Principat estan sotmesos a un tipus del 24% aplicable al rendiment brut (ingressos), situació que pot constituir una restricció a la lliure circulació de capitals.

La Comissió Europea ha arxivat les denúncies plantejades contra la normativa espanyola sobre la base de que, tot i que aquest règim efectivament podria constituir una restricció a la lliure circulació de capitals, era d'aplicació amb anterioritat al 31 de desembre de 1993 i, per tant, és conforme als Tractats. Hi ha arguments per defensar que aquesta clàusula anomenada *standstill* no és d'aplicació i, per tant, caldrà continuar la lluita als tribunals espanyols, amb l'objectiu de que plantegin una qüestió prejudicial al TJUE.

Límit conjunt IRPF/IP

La normativa reguladora de l'impost del patrimoni espanyol preveu un topall segons el qual la suma dels impostos sobre la renda i el patrimoni d'un determinat contribuïent no pot ser superior al 60% dels seus ingressos. Això es tradueix, habitualment, en l'aplicació d'una reducció a l'impost sobre el patrimoni. Aquest mecanisme no aplica, però, als residents a Andorra amb béns situats en Espanya, que poden acabar suportant una tributació efectiva de fins el 2,75% sobre el valor del béns (en cas d'estar situats a Catalunya), sense considerar les rendes totals que perceben. L'existència d'acords d'intercanvi d'informació garantiria el control de la correcta aplicació d'aquest límit. En l'actualitat no consta que hi hagi cap procediment en aquest sentit.

Regla d'imputació temporal en les vendes a termini

La Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques espanyol permet als residents imputar les rendes derivades de vendes a termini a mesura que els cobraments siguin exigibles. En canvi, els no residents es regeixen pel criteri de meritació, es a dir, que l'impost es merita en l'exercici en què es realitza la venda, amb independència de que el preu sigui exigible més tard.

Exit tax

La imposició de sortida o *exit tax* és un mecanisme del que es doten els estats per evitar deslocalitzacions per motius fiscals i la consegüent pèrdua de recaptació que impliquen. Aquesta norma sotmet a tributació, en cas de canvi de residència del contribuïent, les plusvàlues latents de les societats i carteres financeres de què és titular. En puritat, no és una restricció que afecta a residents en Andorra, però sí que té incidència en aquelles persones que tenen la intenció de traslladar la seva residència al Principat. En la pràctica és el principal fre al canvi de residència.

Aquest mecanisme no és d'aplicació, però, si el canvi de residència té lloc a un estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu, i únicament s'haurà de liquidar l'impost si en els deu exercicis següents al trasllat es ven la participació o es perd la condició de resident fiscal comunitari. Aquesta excepció també s'aplica a Suïssa en virtut d'una sentència del TJUE i de diverses consultes de la Direcció General de Tributs espanyola, que consideren que la llibertat d'establiment (altra llibertat fonamental comunitària) és d'aplicació a Suïssa en virtut de l'acord sobre lliure circulació de persones signat en 1999 amb l'aleshores Comunitat Europea.

L'Acord d'Associació que en l'actualitat negocia el Principat d'Andorra amb la Unió Europea implicarà –amb més o menys matisos– l'aplicació de les quatre llibertats fonamentals comunitàries a Andorra i, per tant, que el Principat sigui tractat com un estat membre més a efectes –sobre tot– econòmics. La gran part de les restriccions mencionades decauran, inclosa la imposició de sortida, i situarà als residents andorrans amb interessos a l'estranger en peu d'igualtat amb els residents del país de què es tracti.

Consultori fiscal

Jaime Mesas

Aquesta setmana volem compartir amb els lectors la Consulta Vinculant número CV0249-2022 del Departament de Tributs i de Fronteres (en endavant, DTF), del 13 de juny del 2022, en relació amb la meritació de l'impost en transmissions de béns immobles efectuades mitjançant document privat.

A l'any 1993, els consultants, tots persones físiques que no tenien ni tenen cap empresa promotora ni cap activitat econòmica en conjunt, ens van agrupar i atorgar un contracte de permuta amb els propietaris d'un terreny per edificar-hi un conjunt immobiliari.

Es va establir des de llavors a favor de cada copropietari un coeficient de

copropietat en el conjunt immobiliari de futura construcció.

Posteriorment, entre tots els copropietaris van fer construir, per al seu benefici i ús propi, el referit conjunt immobiliari compost de dos edificis plurifamiliars, entre 1995 i 1997.

Els consultants i els anteriors propietaris del terreny objecte de permuta van entrar a viure a les unitats immobiliàries respectives i van constituir una comunitat de fet, a la qual, des de llavors, s'abonen les despeses relatives al manteniment de les parts comunes del conjunt immobiliari, tot segons els coeficients que ja estaven acordats.

Ara bé, no es va poder procedir a formalitzar davant de notari la divisió horitzontal de propietat, en els terminis previstos a les disposicions transitòries de la Llei 12/2004, del 30 de juny, de propietat horitzontal, per motiu de discordances importants entre els anteriors propietaris del terreny i els restants copropietaris.

Aquestes desavinences aboquen a un judici civil instat per part dels propietaris inicials del terreny objecte de la permuta contra els altres comuners.

El judici es clou finalment per sentència del TSJC, esdevinguda ferma, la qual confirma, entre altres pronunciaments, l'obligació de formalitzar davant de notari l'adjudicació, a favor de la part agent, de la propietat de les seves unitats immobiliàries privatives així com i la quota part dels béns comuns que hi correspon.

L'obligació d'adjudicar davant de notari unes unitats immobiliàries pressuposa automàticament la prèvia divisió del conjunt immobiliari en règim de propietat horitzontal, cosa que fins ara no havia estat feta.

El notari ja disposa al respecte de tota la documentació necessària (informe d'arquitecte per a la divisió horitzontal, plànols, estatuts de la Comunitat de Copropietaris).

La divisió horitzontal de l'edifici, l'adjudicació de la propietat privativa de les unitats immobiliàries als diferents copropietaris i l'elevació a públic de la constitució de la Comunitat de Copropietaris per gestionar els elements comuns semblen constituir

una mera concreció i formalització de la titularitat de béns i drets que ja pertanyen, en realitat i des de fa més de vint-i-cinc anys, a tots i cada un dels consultants i altres copropietaris concernits.

En aquest sentit, es sol·licita si la formalització notarial de la divisió en règim de propietat horitzontal del conjunt immobiliari construït entre 1995 i 1997 així com l'adjudicació privativa de les unitats immobiliàries resultants als seus propietaris respectius propietaris han de tributar per algun impost.

En relació amb la qüestió sobre la tributació d'un contracte de permuta efectuat l'any 1993 pels consultants amb el propietari d'un determinat terreny, en primer lloc, sobre l'adquisició de la part del terreny que correspon a cada consultant, i atès que les transmissions derivades de la permuta efectuada entre els consultants i el propietaris del terreny no es van elevar a públiques en els termes previstos a la disposició transitòria única de la Llei de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials Immobiliàries i tampoc no s'han presentat a liquidació, l'Impost sobre Transmissions Patrimonials Im-

mobiliàries no ha prescrit i, en conseqüència, aquestes transmissions estaran subjectes a l'Impost sobre Transmissions Patrimonials Immobiliàries i la base de tributació de l'impost serà el valor real de l'immoble en la data en què s'efectuï l'elevació a públic.

Quant a la transmissió de l'edificació acabada efectuada pels consultants a favor del propietari del terreny, i considerant que la transmissió no es va formalitzar en escriptura pública i tampoc no s'ha presentat a liquidació, l'Impost sobre les Plusvàlues en les Transmissions Patrimonials Immobiliàries no ha prescrit en els termes establerts a la disposició transitòria única de la Llei d'aquest Impost i, per tant, les plusvàlues que es posin de manifest en seu dels consultants com a conseqüència de la transmissió de l'edificació acabada estaran subjectes a l'impost. D'altra banda, la base de tributació estarà constituïda per la diferència entre el valor real de l'edificació acabada i el seu valor d'adquisició. Així mateix, a aquest valor d'adquisició s'addicionarà l'import de les despeses associades exclusivament a la promoció immobiliària en els termes que preveu la normativa d'aquest.

Andbank amplia el seu pla d'estalvi energètic per reduir el consum com a mínim un 15%

La comissió executiva d'Andbank ha aprovat l'ampliació del seu pla d'estalvi energètic per reduir el consum d'energia i assolir la reducció de com a mínim un 15% global. Les mesures han estat informades a tota l'entitat, en un programa de conscienciació als col·laboradors per tal d'assumir l'ús responsable de les instal·lacions i el consum només indispensable tant del material d'oficina com de l'electricitat i l'aigua, informen des de l'entitat.

Tal com destaquen des d'Andbank, amb aquesta acció volen «aportar el

seu compromís amb la societat andorrana i el país, amb l'objectiu d'aconseguir una reducció com a mínim del 15% del consum energètic global».

Algunes de les mesures que l'entitat ja ve duent a terme per la reducció d'energia des de fa mesos són l'ajustament de les temperatures, tant a l'hivern com a l'estiu, o l'automatització de l'encesa i tancament de llums tant a l'exterior com a l'interior de la seu social i de les oficines.

Quant a les mesures ampliades, l'entitat opta per no encendre els llums de Nadal que envolten tradicionalment l'edifici de la seu social, i la reducció de

la il·luminació dels rètols de les seves oficines. Així mateix, es revisaran les potències contractades per tal d'optimitzar els espais i zones que no són tan utilitzats, a més de revisar les climatitzacions de cada zona per adaptar els graus com a màxim de 26° a l'estiu i de 20° a l'hivern.

Andbank ja ve adoptant, des d'abans de la pandèmia, accions per assolir estalvis, tant energètics com mediambientals. Els principals impactes d'aquestes iniciatives han estat enfocats a disminuir el consum de paper, la generació de residus, l'electricitat i el gasoil.

Més de 150 persones en la matinal d'Andblockchain sobre oportunitats de negoci

Més de 150 persones, entre empresaris, advocats i economistes es van donar cita a l'Auditori Rocafort del Centre de Congressos de Sant Julià de Lòria per tal d'escoltar les diferents ponències en la matinal que havia preparat l'Associació Andblockchain sobre les oportunitats de negoci que ofereix Andorra amb l'actual marc legislatiu. Aquest, a més a més, és el primer d'aquestes característiques a Europa i ofereix un avantatge competitiu d'uns dos anys al Principat.

La presidenta d'Andblockchain, Marta Ambor, va posar en relleu «la importància de les 'altres' lleis» amb les que s'ha dotat el Principat. Per la seva part, el secretari d'estat de Diversificació Econòmica, Marc Galabert, va parlar dels diferents avenços legislatius que ha fet el país en matèria d'economia digital, com la Llei de Contractació Electrònica, «que ha servit d'embrí per totes les normatives que han vingut després». Tot seguit va exposar que la llei de serveis de confiança electrònica es va establir «com a espina dorsal» de tot el marc legislatiu. En aquest sentit, va reconèixer les diferents visions que hi van haver fins arribar a un consens que es va plasmar en la llei d'actius digitals.

El secretari d'estat va posar l'accent en la importància que tenen els advocats i els economistes del país per fer «d'ambaixadors» de les oportunitats que té el marc legislatiu andorrà. Sobre el corpus legislatiu, va afirmar que «no es basa en normativa europea, perquè encara no s'ha aprovat, sinó que ho fa en els debats que hi ha ara. Pensem que tenir-la aprovada ens pot donar una posició de privilegi, ja que aquí ja està en vigor».

Ambor va donar pas al Dr. Ignacio Alamillo, una autèntica eminència en el sector, en tant que ponent tant de les normatives andorranes com a part essencial de les europees que estan actualment en redacció. Alamillo va obrir

un ampli ventall d'oportunitats especialment adreçat a professions com les de l'advocacia o els economistes. La ponència, que va rebre el nom d'«Identitat sobirana, Blockchain i Regulació Andorrana dins Europa», va voler agrair especialment l'aposta que ha fet Andorra «per ser un laboratori legislatiu» i va apuntar que els debats que hi va haver al Principat, avui estan en el si de la UE. Alamillo va afirmar que «el que aquí s'ha legislat, ara s'està legislant a la UE; i la llei andorrana s'ha fet servir per sustentar la posició de la Comissió Europea en el debat actual». L'expert va recordar que «Andorra ja té normativa en matèria de seguretat digital des del 2009, i que s'utilitza molt menys del que hauria».

Quant a la legislació andorrana, Alamillo va ressaltar que «l'efecte jurídic substantiu és un punt molt important que garanteix l'autenticació electrònica basada en un certificat qualificat de signatura» i que, per tant garanteix el fet que es puguin realitzar transaccions i la signatura d'smartbox sigui vàlida. «La gran foto europea és poder obtenir totes les dades i poder-les dur al mòbil», va explicar Alamillo apuntant que cap aquí és on camina la identitat digital i per «això és legisla, perquè sigui descentralitzada i no estigui totes les dades en mans d'un únic proveïdor. Per això és important la declaració d'atributs».

Quant a la tecnologia blockchain, l'expert va indicar que «per mi seria una irresponsabilitat que un govern volgués definir com ha de ser una blockchain; el que cal fer és definir el llistat d'estàndards que es poden certificar i per tant donar aquesta confiança». Aquests, a dia d'avui estan registrats en el Decret 382/2021, on es defineixen els estàndards definits per part del Govern d'Andorra i que estan acreditats per tal de poder gaudir de tots els serveis plens que ofereix el marc legislatiu andorrà

El Govern regula la professió d'auditor de comptes i crea una taxa per a la supervisió

«La llei posa negre sobre blanc la professió» d'auditor de comptes i alhora serveix per donar «rellevància, rigor i transparència» a la feina que desenvolupen. D'aquesta manera ha qualificat el ministre de Finances i Portaveu, Eric Jover, el projecte de llei d'auditoria de comptes. Amb aquest text legal es legisla la professió, que passa a ser regulada, i alhora es posa en marxa un registre d'auditors i una supervisió. A més, es crea una taxa que els auditors hauran de satisfer i que servirà per garantir la gestió d'aquest registre i la supervisió sense que això suposi un cost per a l'administració, tal com va comentar Jover.

En aquest sentit, s'estableix que la inscripció al registre serà de pagament i a més es fixa que un 1% de la facturació hagi d'estar destinat a les arques públiques. El titular de Finances va manifestar que aquestes taxes no tenen un ànim «recaptatori» sinó que el que pretenen és que el sistema de registre i de supervisió no suposi «un sobre-cost» per a l'executiu. D'aquesta manera, si bé ara es fixa un 1% és possible que

aquesta xifra s'hagi d'anar adaptant i per aquest motiu es reserva la possibilitat que es puguin fer modificacions per via dels pressupostos. Així, Jover va reconèixer que en un primer moment de la seva aplicació és complicat saber quant es recaptarà.

El ministre va defensar que amb el

text legal es «visibilitzarà» els professionals que presten els seus serveis fent auditories de comptes. I és que en aquests moments només es té una xifra aproximada d'uns treballadors que desenvolupen una feina que Jover ha defensat que té cada vegada «més rellevància».

Tal com s'ha esmentat, el registre d'auditors serà gestionat per l'administració i tindrà com a tasca supervisar per garantir la qualitat del servei i que es faci un seguiment adequat. Es nomenarà un supervisor i de manera paral·lela es crearà el consell de supervisió en què hi haurà tant representants del sector públic com privat. A més, la llei també contempla un règim sancionador.

Ara el text inicia el tràmit parlamentari després que hagi estat treballat «braç a braç» amb el sector, tal com va subratllar Jover. El projecte de llei, que es divideix en sis capítols, segueix els paràmetres marcats als països de l'entorn i, especialment, a la directiva de la Unió Europea vinculada a les auditories de comptes.

El Govern preveu ingressar 5,8 milions d'euros amb l'encunyació d'euros

El Govern preveu assolir uns ingressos d'uns 5,8 milions d'euros gràcies a la futura emissió de monedes, tenint en compte el valor facial i la venda d'algunes monedes com a productes de col·leccionista. Una xifra molt superior als 909.471 euros de cost que té la producció d'aquests euros.

Així ho va explicar el ministre de Finances i Portaveu, Eric Jover, en anunciar l'adjudicació definitiva dels treballs corresponents a l'emissió de monedes d'euro del 2022. Els treballs consisteixen en encunyació, confecció, transport, recepció, tractament, custòdia i distribució de l'emissió de monedes d'euro d'enguany.

La quantitat més important de l'adjudicació és per a la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre espanyola, que serà l'ens encarregat de l'encunyació, per un import de 600.502 euros. Posteriorment, les següents empreses rebran la resta de la partida per dur a terme la resta dels treballs: LADA snc di Mani-

glio Paolo & C (220.010 euros), Loomis Schweiz AG (63.990 euros) i, finalment, Menta Cash Management (24.969,45 euros).

Govern aprova dos reglaments vinculats amb l'Acord monetari

El Govern ha aprovat, a proposta del ministre de Finances i Portaveu, Eric Jover, el Reglament que desenvolupa la Llei sobre la introducció de l'euro en el marc de l'Acord monetari signat entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea. Segons Jover, es tracta d'una modificació tècnica que respon al Banc Central Europeu i a on s'estableix com s'han de tractar els bitllets d'euro. D'altra banda, Jover va anunciar la modificació del Reglament de desenvolupament de la Llei de solvència, liquiditat i supervisió prudencial d'entitats bancàries i empreses d'inversió que, tal com ha explicat, preveu millorar la cobertura d'aquest tipus d'entitats i incrementar la resiliència en l'àmbit financer.